Φοιτητή Τσουγιόπουλο Νικηφόρου Μαθηματικού

① Σ.Φ.Μ – Β.Σ.Τ. 902

Γράφω, με την ελπίδα να φτάσει το περιεχόμενο της επιστολής μου στον κάθε άνθρωπο που αισθάνεται υποχρέωση του να αγανακτεί για το έγκλημα και ταυτόχρονα να αγωνίζεται για την εξάλειψή του.
Με την ελπίδα να γίνει ουσιαστικώτερη η συμπαράσταση της παγκόσμιας Κοινής Γνώμης στον αγώνα του Λαού μας για Λευτεριά – Δημοκρατία – Δικαιοσύνη και Πρόοδο. – Γράφω με την βεβαιότητα ότι οι Προοδευτικές δυνάμεις όλου του Κόσμου θα βοηθήσουν τους τόσους δεσμώτες της Χούντας εμποδίζοντας, με την συμπαράστασή τους, την φυσική μας εξόντωση. – Γράφω ακόμα για να φτάσει από την απομόνωση μιας φυλακής της Χούντας, σ' ολάκερο τον Κόσμο, το ανάθεμα κάποιου που υποφέρει, για όσους όσους βοηθούν την στερέωση του εγκλήματος που γίνεται σε βάρος του Λαού μας. Ταυτόχρονα να φτάσει και η ευγνωμοσύνη μας για όσους ξένους μας συμπαραστέκονται αυτές τις φοβερές στιγμές.
– Βρίσκομαι δύο χρόνια τώρα σε αυστηρή απομόνωση. Έχω υποβληθεί σε τρομερά βασανιστήρια: [illegible] αναφέρω – Μαστιγώσεις με καλώδια και συρματόσχοινο σ' όλο μου το κορμί – Χτυπήματα με γκλομπ στα πέλματα των ποδιών μου, με αποτέλεσμα κάταγμα στο δεξί πέλμα – Χτυπήματα με σίδερα στα στήθια και στα πλευρά με αποτέλεσμα κατάγματα σε δύο ή τρία πλευρά – Εγκαύματα με τσιγάρο στα χέρια και στα γεννητικά όργανα. – Πέρασμα στην ουρήθρα μου μιας λεπτής βελόνας από ελαστικό μέταλλο και θέρμανση του έξω της ουρήθρας μέρους με αναπτήρα – Απόφραξη των αναπνευστικών οδών με τα χέρια τους μέχρι ασφυξίας – Λακτίσματα – Γρονθοκοπήματα – Τράβηγμα των μαλλιών – Χτυπήματα του κεφαλιού στους τοίχους και στο πάτωμα – Στέρηση ύπνου [Πρωταγωνιστές οι Ταγματάρχης Θεοφυλογιαννάκος, υπαξιωματικοί Μάλλιος και Μπάμπαλης] – Βασανιστικές προσπάθειες για βίαιη χορήγηση τροφής από Επίατρο Παναγόπουλο – Μόνιμα χειροδέσμιος – Στέρηση κάθε δυνατότητας υπεράσπισης με άρνηση τους να μου χορηγήσουν το δικόγραφο πριν τη Δίκη αλλά να συναντήσω δικηγόρο πριν [illegible] τη δίκη, παρουσία οργάνων της Χούντας. – Πιέσεις και απειλές από Θεοφυλογιαννάκο και κατά την διάρκεια της δίκης – Καταπάτηση μηνύσεων που υπέβαλα ενώπιον του Στρατοδικείου στους Ταγματάρχη Θεοφυλογιαννάκο και κατηγορία για πλαστογραφία (ΠΟΥ ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΕΤΑΙ) της δήθεν απολογίας μου που υπάρχει στη δικογραφία, εξετάζουν νομικά ακόμη και μη φέροντος υπογραφή μου. Αυτά πριν τη δίκη «Μετά την δίκη» – Μεταφορά μου από ΚΕΣΑ (Κέντρο Εκπαιδεύσεως Στρατιωτικής Αστυνομίας)

②

με τρόπο γκανγκστερικό, στις 20 Νοεμβρίου 1968, στο Ναύσταθμο και από εκεί με την Τορπιλάκατο του Π.Ν. με τα στοιχεία Ρ-25 σε ένα κελί στο πίσω μέρος των Φυλακών Αίγινας. Μου γνωστοποίησαν ότι την επομένη το πρωί θα με εκτελούσαν και με ρώτησαν αν ήθελα να υπογράψω «αίτηση χάριτος». Αρνήθηκα. Τα ξημερώματα άκουσα έξω από το κελί μου ένα απόσπασμα και του έδιναν διάφορα παραγγέλματα. Σε λίγο έφυγε. Μου ανακοίνωσαν ότι θα με εκτελούσαν την επομένη μέρα γιατί σήμερα είναι τα Εισόδια της Θεοτόκου και δεν γίνονται εκτελέσεις». Αρνήθηκα πάλι τις προτάσεις τους να γράψω ομολογίες και να υπογράψω αίτηση χάριτος. Το πρωί στις 22 Νοεμβρίου μου δήλωσαν πάλι ότι η εκτέλεση θα γίνει στις 23 το πρωί.
Το απόγευμα με μετέφεραν στο Ναύσταθμο με την Τορπιλάκατο Ρ-21 και από εκεί στο Ειδικό Ανακριτικό Τμήμα της ΕΣΑ – Ένας δεκανέας μου είπε (ανεπισήμως μετά από ειδική διαταγή) ότι οι εφημερίδες έγραψαν πως με εκτέλεσαν και συμπλήρωσε ότι τώρα θα σε ανακρίνουν με την ησυχία τους.
– Τα ξημερώματα στις 23 Νοεμβρίου με έβγαλαν σ' ένα αυτοκίνητο λέγοντάς μου «Τέλειωσαν τα ψέματα, πάμε για εκτέλεση» Και πήγαμε στο υπόγειο της Φυλακής. Με έριξαν σ' ένα κελί χωρίς [illegible]. Τοίχοι βρεγμένοι και τρέχανε από την υγρασία, με χειροπέδες μόνιμα, κήρυξα απεργία πείνας η οποία την συνέχισα γιατί από την επομένη της δίκης δεν ξανάβαλα τροφή. Η απεργία πείνας κράτησε μέχρι στις 21 Δεκεμβρίου όπου [illegible] να με επισκεφθεί και μου υποσχέθηκαν βελτίωση των συνθηκών κρατήσεώς μου. Έμεινα όμως δεμένος και ριγμένος στο πάτωμα μέχρι τα τέλη Μαρτίου. Τα χέρια μου είχαν πρηστεί και πυορροούσαν. Το κελί βρωμούσε τόσο πολύ και οι σκοποί δεν μπορούσαν να σταθούν έξω από την πόρτα του. Μέσα στο κελί υπήρχε μια τρύπα για αποχωρητήριο για τις σωματικές μου ανάγκες. Από τις 20 Μαρτίου ήταν αδύνατο να υποφέρω τις χειροπέδες, αποφάσισαν όμως να μου τις αφαιρούν 2-3 ώρες το πρωί. Από τις 8 Μαΐου (όσο από το Πάσχα είχα κηρύξει απεργία πείνας) έβαλαν κρεβάτι στο κελί μου και ένα τραπέζι. Και με συνόδευαν 15-20 λεπτά στο προαύλιο της Φυλακής όταν βγαίναν όλοι στα κελιά τους όλους κρατουμένους.
Στις Η Ιουνίου απεφάσισα → [signature] →

για μένα, και παρεκολούθησε ξυδιάκο της δικτατορικής Νοεμβριανής της χούντας.

9 Απριλίου 1970 Δημοκρατία Δοξοφονίας των μετά την απομάκρυνση της η χούντα προσπάθησε να πάρει παρουσιάση σαν δημοκρατία. Κατέβηκα κι εγώ στην Αθήνα για ένα δυναμό δεξιά κι εξτρεμιστικά με την Δοξοφονική Δημοκρατία στο Συνέδριο του ΔΕΣ στις 1ης Ιουνίου. Ζήτησα τον Βασιλείου τότε, στο Νοσοκομείο που τη μετέφεραν στις 11 Απριλίου το βράδυ δεν και, στις ζωτικές όταν μεσάνυχτα μετά τη μετέφεραν. Μα δεν μπόρεσα να επικοινωνήσω τη νύχτα το μεσημέρι για να προστατεύσω τον Χάνο μου από παρόμοιες ενέργειες της Φασιστικής χούντας που, όπως φυσικά δεν εγκαταλείψανε τις δοξοφονικές τις διαδόσεις προβαίνω σ' αυτή την δημόσια καταγγελία, με την ελπίδα ότι θα μπορέσει κάπως τον να ξεκολλήσει από μας την φασιστική δύναμη και τις πιο ικανές στιγμές να προσπαθήσει και πι- χωρίς άχρωμη διεφθαρμένη που κρατούνται ενώπιον σε ανώτατα δικαστήρια. Διαβεβαιώ επί τω βάρει της τιμής μου και ενόρκως την αλήθεια της καταγγελίας μου. Δεν θα προσθάνω εξ δημόσια καταγγελία γιατί δεν μπόρεσα ότι να Χούντα όλο ζήτημα και δεν είχε προσλοιπόν την δοξοφονία των έκανε ένα βάθος. Μόνο σε πάρε μια απλούστερη δικαιοσύνη θα παρακάτω όμως για τα στοιχεία και ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ αποδεικτικής της εγκληματικής ενέργειας. Από το προσωπικό των φασιστών ένα με δύο πράγματα μόνο έχουν ανάμνηση. Από τις 22 Απριλίου τέλεια στις 21 Μαΐου (30 μέρες θα έχάθηκαν τρόπο η ζωή μου τον Σπύρο Παναγόπουλο και περπάτησα των βασανιστηρίων στις 20 Μαΐου στις 21 του είπαν ότι μπορούσε επισκεπτήριο και έζησα τρόπο, Η παράσταση Ηθική και το αίσθημα Δικαιοσύνης δε της προσταγμένων

Φλαμπουρίας

Μέ πρόδωσαν οι Πατέρας - Περβικάρης και τ' Συνέλαβαν στις 9 Ιουνίου ήρθανε χωροφύλακες ένα κλιπ στο Αεροδρόμιο Νέας Ιωνίας Περιβόλια να δώσω κατάθεση. Έκλεψα απ' τα μυαλά μου τη ζωή στο ΚΕΣΑ στις 13 Ιουνίου που άρχισαν τις κατηγορίες. Με πήγανε σ' ένα κελί στις 20 Ιουνίου κλεψα νέα απεργία πείνας στις 24 Ιουνίου τη μπήγανε στο νοσοκομείο, αναπνευστικής, συνέχεια των απεργία πείνας μέχρι στις 27 Σεπτεμβρίου (47 μέρες) Τότε που αποκλείσθηκα ότι θα μου επιτρέπουν έξω. Όταν μπορέσω να περπατάω και να χαιρετάω χέρια από τα σύρματα και δημόσιες. Άρχισα να μαρκάρω χωρίς. Στις 10 Σεπτεμβρίου άρχισα πάλι απεργία πείνας για χάρη των εξαντλημένων δικαιοσύνης άρχισα δεύτερη απεργία πείνας. Στις 24 Σεπτεμβρίου που παρέδωσα περίπου που μου έκοψε το μπήγα μου και άρχισα να χαιρετάω χέρια. Στις 18 Οκτωβρίου τη συνέλαβαν στο μαρκάρισμα μου να αποδείξω. Κυριακή, λίγοι δη σια πόδια αγωνίσεων των κελιών, όχι εξαντλημένος άπειρα μέρες κλεψα απεργία πείνας πήραμε περίπου εξαντλημένος από τις 13 Νοεμβρίου άρχισαν να τη αποδέχονται σε διαφόρους βασανιστηρίους, ψυχολογικά πίεσης και το φόβο των βασανιστηρίων άνοιξαν στο Συνέδριο του ΔΕΣ, που τη επιστρέψαν στις 16 Ιανουαρίου. Δεν έχω χάρη και χαιρέτησα να πάω πολλά για να δώσω μια βαριά φωνή. (μπήκες) Η απεργία πείνας έληξε στις 1 Δεκεμβρίου όταν σε καρέκλα κατάλαβα τη έβαζαν σε νοσοκομείο που έχει τον και τον αγώνα της χειρουργείο, επίσης που έδωσαν εξαντλημένος. Έκανε τρεις να συνέλθω. Στις 16 Ιανουαρίου επιστρέψη ΔΕΣ. Στις 19 Ιανουαρίου επιστροφή των στο ΚΕΣΑ φωνάζοντας δικαιοσύνη!

9 Φεβρουαρίου επιστροφή μου πάλι στο Ηλιούπολη σ' ένα φυλακή κελί-κρεβάτι από τσιμέντο διαστάσεων 3 x 1,5 m τοίχους γυμνούς γραφείο σε Δ.Ε.Σ. - Συνέχεια ενοχλήσεις. Πάλι πολύ αγωνιστικά ώρες είναι δύσκολο να δώσω μια εξαντλημένη φωνή των ανθρώπων που αντιμετωπίζω - Τώρα φτάνω στο μαρκάρισμα